

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. ij. post Trinitatis. Tex. euange. Lu. ca. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Dñica. II. post Trini.

p infusas: vt patz p san. Tho. iij. di. v. z. j. parte. q. lxxix. Sed qz ille species sūt ani- me improporzionate nō notificat anie o- mnia singularia: sed solū illa ad q̄ aliq̄ mo- do anima ordinat et determinat p peccē- tem cognitionē vel affectionē vel ordina- tionē naturalē aut diuinā: vt dicit s. Tho- mas. j. parte vbi sup.

Allegorice sūm Aug. de con. euang. iste diues fcat supbos iudoz: purpura regnū Epule doctrinā legis: Lazarus gentile po- pulū: canes sūo p̄dicatores ex iplo iudaic- co ad gentes missos sūm Gregoz. Quinqz fratres sūm Aug. vbi sup est p̄p̄s iudaic- sub q̄ncz libz: Dosi viuis: vel s; Chy- lost. sunt q̄ncz sensus q̄bus inferuierat.

Anagogice sūo hic diues fcat corp^o ho- minis iniq̄ qd in hac vita habet suū splen- dore: qz p̄us de eo q̄ de aia cogitat i vesti- bus z in cibus p̄ q̄s intelligunt etiā volu- ptates venerē q̄ sequūt. Paup̄ sūo corp^o hois iusti: qd in hac vita squaler peniten- tia z disciplinis vicerat: s; canes illud lin- gant. i. septime resurrectionē polliceantur. Sed post mortē glificatur: corpe iniusti sepulto in inferno.

Doraliter aut iste diues significat o- mnes diuites portes in tribz: de q̄bz i p̄n- cipio dictū est. Lazarus sūo fcat oēs paupe- res elynam postulātes: z cū patientia dei disciplinā tolerātes. Illi em̄ p̄mo quidez habēt oēm solationē: sed tandē puati il- lis oibz habēt infernalē sepulturā: isti sūo oī humano solatio destituti: nullā solatō- nem habēt p̄ter lunctionē canū. i. solatō- nē p̄dicatoz: sed deinde brā requie p̄frun- tur. Sed p̄ p̄dicatores eos solātes intel- lige Primo p̄dicatores publicos. Scdo etiā puatos. i. oēs eos q̄ ad patriam horra- tur. Tertio etiā angelos q̄ talibz inuisibi- liter interius inspirado loquūtur.

Dñica. ij. post Trinitatis

Tex. euange. Lu. ca. xiiij.

h **omo** quidaz fecit ce- nam magnā et voca- uit multos. Et misit seruu suum hora cene

dicere inuitatz vt veniret: quia parata sunt omnia. Et ceperūt simul omnes excusare. Primus dixit illi. Villam emi z necesse habeo exire et videre illam. Ro- go te habe me excusatū. Et al- ter dixit. Iuga boū emi q̄ncz: z eo pbare illa. Rogo te habe me excusatū. Et alius dixit. Forē dixi: et ideo nō possum venire. Et reuersus seruus: nunciavit hec domino suo. Tunc irat^o pa- ter familias dixit seruo suo. Eri- cito in plateas et vicos ciuitat^{is}: et pauperes ac debiles: cecos z claudos introduce huc. Et ait ser- uus: Domine factū est vt impe- rasti: et adhuc locus est. Et ait domn^o seruo. Eri in vias z se- pes et cōpelle intrare: vt imple- atur domus mea. Dico aut vo- bis: qz nemo viroz qui vo- cati sunt gustabit cenā meā

omo quidā fecit

h cenam magnā zc) Lu. xiiij. In p̄ncipi euangelio in q̄ agit de zuiuis eterne felicitatis: tangunt tria puncta: q̄ sunt Inuitatio Recusatio Subingressio.

Quantū ad primū sraliter sciendū ē q̄ saluator: ate ea q̄ hic narrat docuerat q̄ ad nostra zuiuis debem^o vocare paupes q̄ nobis repēdere nequeūt vt retribuatur nobis in resurrectione iustoz. Tūc quidaz de ahantibz intelligēs idē esse resurrectōz iustoz et regnū dei: dixit: Btūis qui man- ducabit panē in regno dei. Et iste sūm Cy- rillū p panē accepit materialē panē tanq̄ rudis: credēs vitā brōz esse vitā animalē cibus vtentē: sicut tenēt saraceni z moder- ni iudei. Quidā antiq̄ iudei senserūt qz in illa vita neqz cibus neqz veneris vtrent^o hoies: vt patz in cantheredi ca. vlti. Scdz Aug. aut iste suspirauit panē quē an se ha-
B

debat. i. chm q est panis regni dei. Beda
 Szq: nonnulli huc panē fideren? qsi odo/
 rado pspit: dulcedinē sō ei? attrigere sū
 citer. Gostādo fastidiūt: subiecta pabola ta
 lū torpore celestib; epulis dignū nō eē re
 darguit. Hec ille. **De g (Hō qdaz)** Qd at
 euāgelii pabolici est: iralē sensuz opz ex
 trāsumptiua sōz scatione pape. **Iste g**
 hō fm **Lyril.** de? est q fm **Secū** se hoīem
 appellat: qñ vult suā misericordiam significare
 Leonē sō z hmoī qñ scare vult se velle
 exercere punitionē. **Tel fm** alios iste hō
 est chīs. addit aut quidā: discretiue: quia
 chīs ab alijs hoīb; fuit discretus: veniali:
 originali. **Eccl. vij.** **Uiz.** vni d mille rep/
 peri. s. sine originali: de mulierib; aut nul/
 lā. **Secdo** ppter redūdantiā gfe. **Jo. j.** De
 plenitudine ei? nos oēs accepim?. **Tertio**
 ppter vnionē ad deitātē. **Jo. j.** **Urbū** ca/
 ro factū est. **Quarto** ppter singlarē ei? ex/
 cellentiā sup hoies et āgelos. **Phil. ij.** **De**
 dit illi nomē qd est sup rē. **Quinto** ppter vni/
 uersalitatē prātis. **Har. vi.** **Para** ē mihi
 ois po. in celo z i terra: (fecit cenā magnā)
 id ē parauit eternā et vltimā refectōz. **Si**
 cut aut dicit **Breg.** **Solet** qñ an ista ce/
 na sit illud prandiu de q agit **Hart. xij.**
 et de eo hēs infra dñca. **xx.** **Videf** em q
 nō: qz prandiu nō est cena. **Secdo** qz d illo
 pradio yn? carēs veste nuptiali expulsus
 est. **De hac** sō cena null?. **Et qdē Breg. z**
Aug. credūt q nō. sed qz ibi p prandiu in/
 telligūt vniū fidei qd in ecclia militanti
 agit. **Hic** sō p cenaz eterna felicitas. **Alij**
 sō vt videt eē **Lyril.** sentiūt q sic: z ad p/
 nā mortuū dicūt sicut etiā ipe **Breg.** dr: q
 salua fide magis vult alieno intellectu
 cedere qz pntiōib; defuire: qz apntiōib;
 tm sel in die comedebat z hora nona: z il/
 la comestio z cena z pradiū vocabat. **Ad**
 scdm dicūt q id qd **Lu.** tacuit: **Hart. di**
 pit. **Sed** reuera inia **Aug. z Breg.** est vel
 ra: vt ex ordine narratiōis euāgelice patz.
Hā que dr **Hart.** post vltimū aduentuz
 dñi in hierlm pgerūt in dieb; s. passiōis
 Que sō dr **Lucas** mlto añ pdictū aduē/
 tū (z volauit multos) i. oēs iudeos pnci/
 paliter: qz p pphas dñs inuitauit. **Et in**
 ter illos sacerdotes z pncipes ppli potissu

mū: qbz miserat ds ppli curā. **Inuitauit**
 etiā ad hac cenā z gētilēs sed nō pncipalr
 Un iudei dicūt filij regni dei. **viz. Har.**
vij. (Et misit seruū suū hora cene) **Ho**
 ra cene dr duplr. **Uno** mō hora i q cenā
 dū est. **Alia** est in q paruit celū z ingress?
 ad regnū: z incepit i chīi morte. **Alio** mō
 hoā in q ad cenā veniēdū est: z ista aliqn
 tulū pcessit: vtpote qñ chīs cepit pdicare
 Pniam agite apio. em re. celoz. **Har.**
ij. **Seru?** aut iste missus ad vocādū iui/
 tatos: fm **Lyril.** intelligit chīs: fm **Bre.**
 sō in omel. intelligit pdicatorz ordo. i. col
 legiū vel chor? aploz. **Dicit** aut seruū in
 singlar: qz ex q idē annūciabāt z ex pte v/
 nitus loqbant: oēs tanq vn? noiant ponē
 do singlarē pplati (dicere inuitat) pns p
 pphas (vt videret) i. inuitat. i. iudeoz p
 cipes z plebei z orbis vniuersus: sed pnci
 paliter ipi iudeoz pmi (qz iā para sūt oia)
 i. in primo: z stati para erūt i iste seruus
 sit chīs pdicās in carne: vel reuera qñ oc/
 ciso chīs z apro celo apli pdicabāt: oia pa
 Est aut hic morale documē (rata erat
 tū cū qnta reuerentia audiēd? sit pdicator
 Est em missus dei i iustās nos sicut apli i
 uitauerūt iudeos ad cenā ei?. **De h Bre.**
 sic ait: **Sepe** e uenire solet vt psona potēs
 despectū habeat: amulū. **Quis** p cū dñs
 aliqd mādat: nō despiciat psona loqn? sui
 qz suat in corde reuerētia miterēz dñi. **Ne**
 mo g me ppter me h in loco despiciat: qz rē
 nequa qz ad inuitādū dign? appareo: s; tñ
 magne sunt delitie qz pmitto. **Hec ille.**
Horat aut sciendū est q de cenā ma
 gnā parauit in q nobis apponit fruct? p
 ctosissimi scati p illos qz exploratores ru
 lerūt in terra pmissiōis. **Hume. xij.** **Qui**
 fuerūt ficus: vne et malogramata. **Per** fi/
 cū intelligit dulcedo causata a pteplatōe
 deitatz q oēs alias excedit: sic dulcedo fil/
 cus oem dulcedinē fructuuz. **Per** vniū sō
 dulcedo causata ex vniōe hūanitat: qz fu/
 it de vinea pgnali. **Eccl. xxij.** **Ego** qz vi
 tis rē. **Et** fuit igne charitat: excocta. **Lā**
 ticoz. j. **Botr?** cypri dilect? me? mihi i vni/
 neis engad di: q. s. ad lfam dicunt exuri so
 larib; radijs. **Et** in torculari cruē fuit cō
 culcata. **Per** malogramata: dulcedo causa
 ta ex societate scōz. **Salū** em habet cau

Dnica. II. post Trinitatis

dois rubore et ordine granor. Sic san-
cti erit corpe candidi: lucidi: charitate: et
ordinari iocunda societate. Ad hac deus
nos vocat p legis documenta: p beneficia
p inspiratos: p flagella: sed pauci ventu-
unt. Ideo conquerit Prover. j. Vocavi et
renuistis. Et. Sed nota q ex sacra scrip-
tura colligit q quadruplex est cena. Prima
est corporalis in q habent participare paupe-
res saltē in reliquijs. Luce. xiiij. Cū facis
prandiu aut cenā voca paupes. Secun-
da est spūalis: quam deus in hac vita fac-
cum anima reuertente a peccato. De qua
Apoca. vj. Ego sto ad ostiū et pulso siqs
aperit mihi: introibo ad illū et cenabo cū
illo et ipse mecum. i. ponemus ad symboliz
sue ad scortū p rata. In hac peccator pe-
nitens ponit tria. i. contritiōe: confessio-
nem et satisfactiōe. Et de^o similit^{er} tria.
scz grām p^{er} contritiōe: et misericōiam relaxa-
tiua pene totaliter vlt^{er} fm partē p^{er} confessio-
ne: quē dōe p^{er} cū dōe est penosa: et gliaz p^{er}
satisfactiōe p bona opa que vitā eternā
merent. Tertia est infernalis. de q Apo-
cal. xix. Venite p^{er} gregamini ad cenā ma-
gnā dei vt manducetis carnes: regū. In
ista dabit duplex panis. i. indigestibil. i.
mors eterna. d qua Prover. xxvj. Sua-
vis est homini panis mēdaci. et post im-
plebit os eius calculo. i. paruo lapide: a
calcādo q est aliqd indigestibile. Ali^o ē
panis amarissim^o. Job. xx. Panis eorū
vertet in fel aspidū intrinsec^o. Et iste est
p^{er} mis cōscie. Ibi erit etiā duplex vinum
scz rubeū. i. odiū p sanguinē inimicorū:
qs ibi secū in societate videbūt. et albū:
i. dolor de damnatiōe amicorū ex sua cul-
pa vel aliter. Deut. xxxij. Fel draconum
vinū eorū. Ecce vinū rubeū. et venenū a-
spidū insanabile. Ecce vinū albū. Quar-
ta ē celestis. de q Apoc. xix. Bti q ad ce-
nā nuptiaz agnū sunt vocati. In hac erūt
duo panes. i. dicitaz et hūanitatē. et vinū
optim. i. rubeū. i. gaudiū ex societate alioz
electorū p^{er} p^{er} angeloz. Et ista est de q i-
plenti agit euangelio.

Quantū ad scdm tangit excusatio quā
fecerūt inuitatē eū dī. Et ceperūt oēs sibi
excusare. Ista excusatio non ē facta ver-

his sed factis. Dum em docente p^{er} dicateo-
re inspirabant vel q^ulitercūq^{ue} mouebāt ad
obediendū fidei vocabant: sed dū nō p^{er} se
riebant inspirationi p^{er}ter dulcedine pecca-
torū que sequi volebat excusabat. Licet autē
tem^{er} omēs hūmōi excuset: tñ dñs hit ad lit-
terā videt loq^{ue} de p^{er}ncipalissime inuitatē. i.
iudeoz p^{er}ncipalib^{us}: quoz (pmus dixit. Ull^o
lam emi: et necesse habeo exire videre il.)
Iste fm Aug. de p^{er}bis dñi est sup^{er} hono-
res et p^{er}pas sequēs. At em. In villa em-
pta dñatio notat. q^u sup^{er}bia colligit viciū p^{er}
mū. Hec ille. Sed fm Greg. et Amb. est il-
le q exteriorib^{us} occupationib^{us} iugit et intē-
te terrenā substantiā exquirat (Rogo te ha-
be me excusati) Greg. in homel. Dum dī-
cit rogoz venire corēnt: humilitas sonat
i voce: sup^{er}bia i actiōe. Hec ille. Iste ergo
mō excusabant iudei hūres bona p^{er}ba legē
in ore: et pessima vicia in opatione: et maxi-
me hypocrite pharisei. (Et al^o dixit) Hic
ponit alter impropric vt sit idem qd alius
Proprie em refert vbi sunt duo im: h p^{er}
fuerūt tres (iuga boum emi qnq^{ue}) Ista qn
q^u iuga bouū fm Aug. de p^{er}bis dñi dicunt
q^u ex teriores sentus q vt dicit iuga dī-
cunt: q^u oēs sunt geminati. vt p^{er}z in duo-
bus ocul^{is}: duab^{us} an^orib^{us} et duab^{us} narib^{us}. Su-
sus q^uq^{ue} geminationē qndā habet: q^u non
nisi lingua et palato rāgēdo gustam^{us}. Si-
militer aut voluptas carnis q ad tactū p^{er}-
tinet occulte geminat. Est em et forinsec^o
et intrinsec^o. Vel fm alios geminat tace^{re}
in duab^{us} manib^{us} i q^uo maxie viger. Sunt
aut iuga boum. i. terrenā p^{er}stantes et requi-
rētes. Iste p^{er} sed excusator fm Aug. est
curiosus et cupidus terrenorū: quia hic nō
voluptas s^{ed} curiositas notata est. Nō em
dixit: eo pascere: s^{ed} eo p^{er}bare illa. Hec oia
sentential^{iter} Aug^o. Scdm Gregoz. p^{er}o iste
curiosus rātū p^{er}ficat q efficit explorator ali-
ozū foris: sua interiora derelinq^uns. (Al^o
dixit: vxorē duxit et.) Iste fm oēs est is q
carnis illecebras sequit. Aug. vbi s. Qui
vxorē duxit carnem amplectat: carnis volu-
ptatib^{us} iocundatur: a cena excusat: obfuer-
ne fame eterna moriat. Hec ille. Ull^o ad lit-
teram intelligit hoc (Vxorem duxit: ideo
nō possum venire.) Sed contra q^u p^{er} iugū
um bonū: ergo nō ipedit ad regno adipi-

scēdo. Ad hoc dicitur Beatus. quod per iustum coniugium significatur res iniusta. id est luxuria. eo quod non nulli per hanc fecunditatem sed desiderium expellunt voluptatis. Et intendit quod coniugium non prohibet ingressum ad regnum: sed id quod per illud significatur. id est illicita voluptas. Si autem ad hanc accipit coniugium et uxorem ponendus erit: non potest venire: id est difficulter inueniēdo. Basilus. Intellectus humanus regens ad mundanas illecebras: debet esse ad agendum diuina. Hec ille. j. Epistolae. vij. Qui cum uxore est: sollicitus est quod sunt mundi. Et his autem pariter dicit Augustinus. ubi supra. quod isti executores sunt de quibus Iohannes retrogrado ordine dicit. Quod quod in mundo est concupiscentia carnis est: aut concupiscentia oculorum. id est sensuum: aut pariter totum appellando. aut superbia vite. Ad ista enim impedimenta reducuntur omnia quae impediunt a cena dei. Sed alios tamen tria praedicta sic exponit. ut emptor uille sint gentiles qui terrenis inheret amore: iuxta illud Barthelemy. vij. Hec omnia gentes inquirunt. Qui pro uigam emunt: sunt iudei euangelium respicientes propter quintuplex iugum pentateuchae de quo Actuum. xv. Iugum quod negant patres nostri negant nos portare potuimus. Tertio pro sunt heretici habentes sensum lubricum et femineum cum suauitate uerborum dum per dulces sermones seducunt corda innocentium.

Est autem in hac parte documentum quod hi qui non gustauerunt diuina ea fastidiunt. Beatus. in homo. Hoc distare inter delicias corporis et cordis solet: quod corporales deliciae cum non habent: tunc in se desiderium accendunt. cum per habitum edunt: comedentem prius in fastidium per satietatem vertunt. At contra spirituales deliciae cum non habent in fastidio se. cum pro habent in desiderio. Hec ille. Est etiam et alia differentia: quia deliciae corporales in acquisitione et preparatione habent laborem sine delectatione nisi quous ex spe futuri honoratur. Sed spirituales semper habent animum delectationem magnam: etiam in preparatione. Habent enim spirituales deliciae tres gradus subordinatos per quorum unum alius preparatur et adquiret: et in omnibus sunt suaves. Primus est habens existentiam extra gratiam. et exercens opus uirtutis: sive de genere bonorum. Hoc enim est magne delectationis sicut quisque experit quando

dat elemosinam vel dicit psalmos: aut facit aliquid bonum. Et est dispositio ad gratiam secundum quod est hominis operantis bona in gratia dei et charitatis. Hoc autem est delectationis maioris et dispositio ad tertium gradum: qui est hominis operantis bona in gratia et charitate consummata patrie. Hoc autem est delectationis summe et ultimum hominis finis: iuxta illud Ecclesiastici. vi. Deum time et mandata illius obserua: hoc enim omnis boni Hora. i. ad hoc. ubi supra. h. q. i. de fecit omnem hominem ut ei seruiat in operibus: primum in via primo: et ultimo in patria per actum qui finem ultimum deceant.

Quantum ad tertium tangit quod quibusdam excusantibus alij subingressi sunt: cum dicit. (Et reuerentius seruus nunciatur hec domi no suo) Et si quidem per seruum collegium apostolorum accipimus. sic reuersus per orationem ad deum nunciatur domino suo quod factum est. non ad uolendum sed ad consulendum eum qui scit omnia secundum mentem Augustini. ubi supra. Si pro intelligat christus: sic cum ei ostendit de patris voluntate non nunciatur ad sciendum: sed solum dicitur nunciatur: quod de cogit et expleuisset legationem commissam. Non enim oportet in pabulis oimoda similitudine querere: ut dicit Bernardus. (Tunc irat' pater familias) In deo propter non cadit irat' ut est passio. sic enim ad appetitum sensitiuum pertinet. et est cum ebullitione sanguinis et transmutatione corporali: sed est in eo ut dicitur s. Thome. iij. dist. xv. et ij. q. c. lxxij. et primo s. c. lxxix. secundum quod est actus uoluntatis. id est uoluntas puniendi aliquem. Vel secundum Basilium per iram intelligit ipse esse secus qui in nobis ab ira solet procedere. sed puniatio. Est autem irat' de' secundum Cyrillum principibus populi et maioribus: qui uocati uel nire reuenerunt. et uenerunt pauperes illi propter multum. ut ex actibus apostolicis patet. Iohannes sequitur. (Dixit autem seruo suo) id est christo uel apostolo: uel apostolo et collegio (Eri) per doctrinam praedicationis (cito) id est feruenter (in plateas et uicos ciuitatis) id est synagoga. Adhuc enim non dicit de' seruo ut uocet gentiles. Sicut enim principalissime in uiratis sunt primo loco et uocati iudeorum primo modo: ita et populus iudaicus est uocatus secundum eundem loco. uel pro tertio sed illud Beatus xij uobis. id est iudeis oportebat primum loqui

Dñica. III. post Trinitatis

verbū dei: sed quoniam repellitis illō et in-
dignos vos iudicatis eterne vite: ecce con-
uerſimur ad gētes: vt. ſ. eas p̄ predicatiōz
inuitemus ad cenā dei. Et nota q̄ iſta ſūt
verba Pauli et Barnabe dicta in Antio-
chia iudeis volentibz q̄ gentiles inueniret
ad ſimones eoz: ita q̄ ly vobis dicit ad iu-
deoz plebeios: nō aut̄ p̄mos: q̄ iſt̄ erāt i
hieruſalē regali ciuitate (et paupes et debi-
les: cecos et claudos introduc huc) id eſt
voca populū plebeū iudeoz: ex quo maio-
res et ſacerdotes venire recuſant. Ambro.
Inuitat aut̄ pauperes et cecos: vt oſtēda-
tur q̄ nullū debilitas corp̄is excludit a re-
gno: rariuſq̄ delinq̄t cui deſit illecebra pec-
candi: vel q̄ infirmitas peccatoz p̄ miſeri-
cordiā domini remittat. Hec ille. Et hoc
ſit in ſignū q̄ multi gratia infirmitatū ſal-
uantur. Grego. Infirmi quoz et in h̄ mū-
do deſpecti plerūq̄ tāto celerit̄ vocē di au-
diunt: q̄nto in hoc mōdo nō habēt vnō de-
lectent. Hec ille. Sed hoc intellige q̄ in-
firmitas coniungitur paupertati: quia quā-
do coniungitur diuitiis plerūq̄ eſt cauſa va-
nitationis. Nam p̄ſueuerūt ſeculares di-
uites cum plures habuerint filios: vt oēs
ſint honoratiorē quōſdā eccliaſticos fa-
cere. ſ. ſtultiores et infirmiores et turpiores
quibz bñſicia nō ſolū p̄curāt indignis vt
puta vicioſis et illiteratis et ambientibus
primatū ſedetiā emūt: Et tot ſimonijs et
cenſuris et luxurijs irretiunt vt eos infeli-
ciores iudeis putes. (Et ait ſeruus) Poſt
q̄. ſ. bi q̄ ex iſrael p̄uertendi erāt p̄uerſi ſt̄:
vel poſt q̄ in iudea euāgeliiū predicatū eſt.
(Domine factū eſt vt imperaſti zc.) Grego.
id eſt intrauit iā frequētia iudeoz: ſed
adhuc locus vacat in regno vbi ſuſcipi de-
beat numeroſitas gentiū. Hec ille. (Et
ait dñs ſeruo: Exi in vias et ſepes). i. igre-
dere in ciuitate ſynagoge vel iudaice pleb̄
Grego. Cū cōiuias ſuos colligi ex vijs et
ſepibz p̄cipit̄ agreſtē ppl̄m. i. gentile q̄rit.
Hec ille. (et p̄pelle intrare) Notandū aut̄
q̄ nullū coactus ſaluat̄: quia oēs ſaluant̄
ſponte. Sed tñ aliqui compelli dicuntur
duplici. Vno modo: quia imediate ipſa
eoz voluntas a deo mutat̄: vt velint qd̄
nolebant: vt de Paulo declarat ſan. Tho.
j. q. q. cxiij. cuius volūtas miraculoſe mu-

tata eſt. Alio modo quia hō tot aduerſita-
tibus p̄mit̄ vt eligat deo ſuire q̄ coact⁹
eo q̄ ſua deſideria implere nō poſſit. Grego.
Qui ergo huius mūdi aduſtatibus
fracti: ad dei amorē redeūt: cōpellunt in-
trare. Hec ille. (vt impleat̄ dom⁹ mea) id
eſt celum quod tunc dicit̄ plenū quando
ſm iudiciū dei completus erit electoz ni-
merus: q̄ ſi ſoli notus eſt. Sciendū
autē eſt q̄ deus nulli deſt̄ faciet̄ quod in
ſe eſt: et p̄fecte volenti p̄uert̄. Quia tamē
libe homo p̄ſentit diuine vocatiōi: ſz ſemp
poſſim⁹ p̄ſentire deo vocanti: propter no-
ſtram tamen imbecillitatem aliquādo cō-
ſentimus: aliquādo non. Sed tamē deus
aliquos ad p̄ſentendū mouet: interi⁹ in-
clinando vel exteri⁹ occaſiones bene vo-
lenti dādo quos adiunat ad faciendū
quod facere poterant: ſed nō lebant q̄dā
ſpeculi auxilio qd̄ alijs ex iuſta cauſa de-
negat: qui nō p̄ſentit̄ motione: et tñ p̄ſen-
trent ſi ſic adiuuarent. Et ad iſtū ſentim̄
intelligo verba Grego. dicētis: Sed valde
tremenda ſentētia eſt q̄ ſubdiſ. Dico autē
vobis q̄ nemo viroz iſtoz qui vocati ſūt
guſta. cenā meā) Nemo em̄ p̄emnat̄ necdū
vocatus excuſat: cum voluerit intrare nō
valeat. Hec ille. Quilibet tñ aliqd̄ poteſt
facere: qd̄ ſi facit: deus illū iuſtificat ſz et
infallibiliter.

Notat̄ autē ſciendū eſt q̄ vt ex p̄ſenti
euāgelio colligit̄: triplex eſt differētia vo-
catoz ad cenā. Prima eſt eoz q̄ vocant̄ et
nō veniūt ſed excuſant̄: vt ſūt auari: ſupbi
et luxurioſi. Secda eoz q̄ vocant̄ et veniūt
vt paupes et reliq̄ comites: p̄ q̄s etiaſ ſm
gloſ. ſpūaliter poſſunt̄ intelligi peccatores:
vt ſicut peccatores ſūt q̄ excuſant̄: ſic etiaſ
ſunt̄ iſti: ſed peccatores ſupbi reſpuunt̄: hu-
miles aut̄ eligunt̄. Et hoz quidā peccant
p̄ negligentia. ſ. paupes. i. paz parantes.
Quidā p̄ fragilitatē. ſ. debiles. vt Petrus
q̄ mortis timore ch̄m negauit. Quidā p̄
ignorantiā. ſ. cecū: vt Paul⁹: ſm illō. j. Ti-
mo. j. Ignorās feci i incredulitate. Quidā
p̄ certa malitiā. ſ. claudī et tenētes vnū pedē
in celo et aliū in terra: q̄. ſ. vellēt ſaluari
et tñ p̄ſeuerāt in delictis. Tercia eſt eoz q̄
compellunt̄ intrare: q̄. ſ. p̄ſuetudine in pec-
catis indurueſt. Li morant̄ in vijs q̄ ſūt

Tractatus

II.

perij demonibz. Job. xx. Gladent z ve-
nient sup eū horribiles. Et in sepibz z spi-
ris: qz colligūt peccatoz spinas. quibz cō-
buruntur: z in quibz serpentes infernales
cōmorantur. Isti virz quertunt nisi cōpel-
lantur aduersis. Senec. Infirmirati mee
grās ago: q̄ coegit me nō posse que nō de-
beo velle. Augu. Felix necessitas q̄ ad me
hora zpellit. Amen.

Dñica. iij. post Trinitatis.

Text^o euāg. Luc. ca. xv.

Rant appropinquan-
tes ad iesum publica-
ni et peccatores vt au-
dirēt illū. Et murmu-
rabant scribe z pharisei q̄ cen-
tes: quia hic peccatores recipit
et manducat euz illis. Et ait ad
illos parabolā istā dicens Quis
ex vobis homo qui habet centū
oues etsi perdiderit vnā ex il-
lis: nonne dimittit nonaginta-
nouem in deserto: et vadit ad il-
lam que perierat donec inueni-
at illam. Et cum inuenerit eaz
imponit in humeros suos gau-
dens. Et ventēs domū conuo-
cat amicos z vicinos dicens illis
Eō gratulamini mibi: quia in-
ueni ouem meam que perierat.
Dico vobis q̄ ita gaudiū erit in
celo sup vno peccatore pñiam
agente q̄ sup nonaginta iue-
iustis: qui nō indigent peniten-
tia. Aut que mulier habens dra-
chmas decem: etsi pdiderit dra-
chmā vnā: nōne accendit lucer-
nam z euertit domū z querit di-
ligenter donec inueniat. Et cū
inuenit: cōuocat amicas z vi-
cinas dicens Congratulamini
mibi: quia inueni drachmā quā
perdiderā. Ita dico vobis: gau-

dium erit coram angelis dei su-
per vno peccatore pñiam
agente.

Rant appropin-

q̄ntes ad iesum publicani et
peccatores zc. Lu. xv. In to-
to isto euāgelio ch̄s aduer-

sus phariseos de peccatoz receptōe mur-
murātes intendit vnā p̄clusionē: q̄ pecca-
tores tanq̄ aliqd p̄prium z perditū sūt sol-
licite p̄quirēdi: z reducēdi ad pñiaz: z ala-
criter suscipiēdi. S; tñ sit mēto de tribz
generibz hoīm. s. infirmoz sanabiliū: infir-
moz insanabiliū: et p̄fecte sanoz. Dicit ḡ
q̄ ad p̄mū. Erāt a p̄p̄iq̄ntes ad iesū pu-
blicani. Glo. i. q̄ publica erigūt vectigalia
vel p̄ducūt: z q̄ lucra seclī p̄ negocia seclā-
tur. Hec ille. Et cōter isti erāt hoies mā-
li z ifames (z pctōres) publici seu male fa-
me. In h̄ aut qd dicit: erāt appropinq̄ntes:
notat q̄ p̄us lōge erāt: qz aliqd est p̄p̄iq̄re
Aliqd est p̄p̄inquin: cū p̄mū sonat motū q̄ sp̄
est a distātia: nō aut scdm. Et lz cozpat: ap-
propinq̄rent ch̄risto inq̄ntū erat hō p̄ aē-
cessum cozp̄is: tñ inq̄ntū erat de^o ei appo-
pinq̄bant p̄ similitudinē a q̄ distabat p̄ distā-
militudine. De^o em̄ vbiq̄ est p̄ totū mū-
dū: sicut aia p̄ totū cozp̄: vñ nihil dicit ei p̄-
pinq̄nt^o vel ab eo remoti^o: nisi rōne similitu-
dinis aut dissilitudinis: sicut dicunt ange-
li ei esse viciniōres q̄ celi rōne incorporeali-
tatis: z celi q̄ elemēta: z elemēta rōe icor-
ruptibilitatis. Aug. Deo q̄ vbiq̄ est neq̄
p̄ loca p̄p̄inquinus: neq̄ ab illo p̄ loca remo-
uemur. Appropinq̄re illi ē silem illi fieri.
recedere ab illo dissilem fieri. Et subdit:
Nōne cū vides duas res p̄pe sibi siles: di-
cis appropinq̄t hec illi. Qñ aut dissimiles
q̄uis vna manu teneant dicit: lōge hec ē
ab illa. Si vis p̄p̄inq̄re sillis esto. Si ū vis
esse sillis: longinq̄bis. Hec ille. (vt audirēt
illū) tracti dulcedine fmonū z quersatōis
eius. Erāt aut isti dispositi pctā relinq̄re.
Vñ ch̄s eos admittebat ad colloquiū et
familiaritatē suā. Theo. Hoc exēq̄bat do-
minus cui^o cā carnē suscep̄at: admitrens
pctōres sicut medic^o egrotātes. Hec ille.
Debet aut pctōr sūme desiderare x̄bū dñi